

عنوان مقاله:

بیماری: تنزل یا تعالی، نگاهی صدراپی به بیماری

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 24، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

معصومه رودی - دانش آموخته دکتری گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشکده الهیات شهید مطهری، دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی حسینی شاهرودی - استاد گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشکده الهیات شهید مطهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

غلامرضا خادمی - دانشیار گروه آی سی یو اطفال، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

حسین سراجی - دانش آموخته دکتری گروه شنوایی شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

حکمت بروز بیماری از مسائل پیچیده انسان در اعصار مختلف بوده است. در متون انسان شناسی سلامتی را برای تعالی انسان ضروری می دانند و بیماری را سدی برای پیشرفت بشر می شناسد. اما در روایات اسلامی به سازنده بودن بیماری اشاره شده است. این مقاله به تحلیل تاثیر بیماری بر تعالی انسان با نظر به فلسفه متعالیه همت گماشته است تا گامی در جهت غایت شناسی بیماری باشد. بنابراین به روش کتابخانه ای و با در نظر داشتن اصول فلسفی، حکمت متعالیه به تحلیل اثر یا اثرات بیماری بر انسان می پردازد. این تحقیق روشن می سازد که برخلاف نظر بسیاری از پزشکان و فلاسفه که بیماری را مغل رشد و تعالی انسان معرفی می کنند؛ بر اساس اصول حکمت متعالیه بیماری می تواند یکی از مهم ترین ابزار صعود و تعالی نفس انسان باشد. به عبارتی بیماری در همان نقش هایی که برای تعالی انسان مضر به نظر می رسد، می تواند باری گر ارتقای او باشد. بر این اساس بیماری می تواند حداقل بر علم آموزی، عبادت، ذکر، تفکر و رای، درک لذات، کنترل تشویش و اضطراب اثراتی مفید داشته باشد و حتی بهتر از سلامتی انسان را متناسب نموده، تعالی بخشد.

کلمات کلیدی:

بیماری، حکمت متعالیه، تعالی، علم، عبادت، تفکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077215>

